

גוונא תליתאה אתתקף ביה ריחא. אינון תרין
 דנפקו מניה, חד איקרי שוכן עד, וחד
 איקרי קדוש, ומאלין אתפרשן נהורין לתתא,
 וכלהו רתיכין אלין לאלין, וכלהו פינויין
 דאיקרי בהו קודשא בריך הוא, וכלהו
 אשתמודען בסטר דשליט עלייהו.

בגוונא דא אית סטרין תלתא, דנפקין מגו
 אלין סטרין עילאין דקאמרן, דאינון
 ימינא ושמאלא ואמצעיתא, ואלין נפקין לבר
 מנייהו, וקיימין תרין מנייהו לבר, וכלהו נטלי
 רתיכין לתתא, פגוונא דאלין עילאין, ולאו
 עילאין פגינייהו.

ואלין דלתתא דנפקי מגו אלין סטרין עילאין
 דקאמרן, אינון פגוונא דילהון, חד
 איקרי ימינא וחד איקרי שמאלא, וחד דקאים
 באמצעיתא. גו ההוא אמצעיתא דקאמרן,
 וכלהו פלילן בהני תלת עילאין. וכלהו פלילן
 ברזא דאת ו"ו, דכליל פלהו. וכלהו ברתיכין
 ידיען מתפרשן בסטרייהו.

ואלין לא איקרון בשמהן ידיעאן, בר באינון
 פינויין דלתתא, פגוונא דאינון פינויין
 עילאין, ואלין תתאין אחידן בעילאין, והני
 תלתא אוחרנין פלהו רתיכין לבר, והא
 אוקימנא.

תא חזי, הני תרין קיימין, אינון סמכין דלבר,
 ואינון ימינא ושמאלא, ואיקרון חסדי
 דוד, ואלין צבאות רתיכא דילהון. תרין
 דקיימין ועבדין שליחותא בנביאי קשוט.

ומתמן מתפרשין עובדין בעלמא באתגלייא,
 ורזא דא דכתיב, (תהלים קיא ב) גדולים
 מעשי ה'. גדולים: דנפקי מן גדול. ואלין
 איקרון (שם קיט קנו) רחמיך רבים ה'. (שם פט ג) איה
 נקראי (שם קיא) רחמיך רבים ה', (שם פט ג) איה חסדיך הראשונים ה', (שם כהו) זכר רחמיך ה' וחסדיך

הגון השלישי מתחזקת הרוח בו.
 אותם שנים שיצאו ממנו, אחד
 נקרא שוכן עד, ואחד נקרא
 קדוש, ומאלו נפרדים האורות
 למטה, וכלם מרפכות אלו לאלו,
 וכלם פנויים שנקרא בהם הקדוש
 ברוך הוא, וכלם נודעים בצד
 ששולט עליהם.

כמו כן יש שלשה צדדים
 שיוצאים מתוך הצדדים
 העליונים הללו שאמרנו, שהם
 ימין ושמאל ואמצע, ואלו
 יוצאים החוצה מהם, ועומדים
 בחוץ שנים מהם, וכלם נוטלים
 מרפכות למטה, כמו שהעליונים
 האלה, ולא עליונים כמותם.

ואלו שלמטה שיוצאים מתוך
 אלו הצדדים העליונים שאמרנו,
 הם כמו שהם (במותם), אחד נקרא
 ימין ואחד נקרא שמאל, ואחד
 שעומד באמצע, בתוך אותו
 האמצע שאמרנו, וכלם פלולים
 בשלשת העליונים הללו, וכלם
 פלולים בסוד האות ו"ו שפוללת
 את פלם, וכלם מתפרדים
 במרפכות ידועות בצדם.

ואלו לא נקראים בשמות ידועים,
 רק באותם הפנויים שלמטה, כמו
 שאותם הפנויים העליונים,
 והתחתונים הללו אחוזים
 בעליונים, ושלשת האחרים
 הללו פלם מרפכות מבחוץ, והרי
 בארנו.

בא וראה, שני העמודים הללו
 הם תומכים שמבחוץ, והם ימין
 ושמאל, ונקראים חסדי דוד,
 והצבאות הללו הם המרפכה
 שלהם, שנים שעומדים ועושים
 שליחות בנביאי האמת.

ומשם נפרדים המעשים של
 העולם בגלוי, וזה סוד הכתוב
 (תהלים קיא ב) גדולים מעשי ה'.
 גדולים, שיוצאים מן גדול, ואלו
 זכר רחמיך רבים ה', (שם כהו) זכר רחמיך ה' וחסדיך

כי מעולם המה. ואף על גב שבארנו שהם למעלה, (אף כרנפדים למטה כמו שלמעלה, שכתוב (שם כו ו) כי מעולם המה. מעולם המה למעלה) מעולם המה למטה.

ועל כן לא נקראו בשמות כמו שנקראו בשמות אותם שלמעלה. והם כמו שלמעלה, אבל הם בכלל של אותם שעומדים בחוץ, והם התומכים של התורה שיוצאים מן המרפבות העליונות, ואלו הן שהזכיר דוד המלך, וזה שהזכיר תמיד בכלל, כמו שבארנו.

בא וראה, כל השמות העליונים הללו מאותם העשרה שאמרנו שלא נמחקים, יפה הוא. אלא המרפבות הללו שלהם, שהם השמות שנקראו כנויים, למה הם נמחקים?

אלא הסוד הזה הרי נתבאר בתוך ספרו של רב המנונא סבא, שכל השמות העליונים הללו הם קיימים כמו גוף לנשמה העליונה, שלא נודעות ולא התגלו, והכנויים הללו הם לבוש לגוף, כמו שהאגוז שיש קלפה לקלפה, או אלו הפרחים שיש להם קלפה לקלפה, והמח בפנים.

כן גם זה אלו עשרה השמות הללו, כלם כמו שהקלפה הזו למח. ואף על גב שכלם מח, כל האורות העליונים והבשמים העליונים אין מי שעומד במקומם, אבל כלם כמו שהקלפה אל מה שלא ידוע, ואין עומד בחקמה כלל, וכל שפן סוד האין סוף, והכנויים הללו הם קלפה אליהם, והפל זה לפנים מזה, והמח הנסתר לפני ולפנים, שלא נודע כלל, ועל כן הקלפה האחרונה לא אכפת לנו, ואף על גב שנמחקים, עם כל זה לא נתנה רשות למחק אפלו אות קטנה של התורה.

חסדיה הראשונים ה'. (שם כה ו) זכר רחמיך ה' וחסדיך פי מעולם המה. ואף על גב דאוקימנא דאינון לעילא, איה הכי מתפרשן לתתא כגוונא דלעילא, דכתיב, (שם כה ו) כי מעולם המה. מעולם המה לעילא. מעולם המה לתתא.

לתתא.

ועל דא לא איקרון בשמהן, כגוונא דאיקרון בשמהן אינון דלעילא. ואינון כגוונא דלעילא, אבל אינון בכללא דאינון דקיימי לבר, ואינון סמכין דאורייתא דנפקי מרתיכין עילאין. ואלין הוו דאדפר דוד מלפא, ודא איהו דאדפר תדיר בכללא פמה דאוקימנא.

תא חזי, כל הני שמהן עילאין מאינון עשרה דקאמרון דלא נמחקין, יאות הוא. אלא רתיכין אלין דילהון, דאינון שמהן דאיקרון אינון פינוין, אמאי נמחקין.

אלא רזא דא, הא אתמר גו ספרא דרב המנונא סבא, דכל הני שמהן עלאין, אינון קיימין כגופא לנשמתא עילאה, דלא אתידע, ולא אתגלייא. ואלין פנויין אינון לבושא לגופא. כגוונא דאגוזא, דאית קליפה לקליפה, או אלין לבלבין, דאית לון קליפה לקליפה, ומוחא לגו.

הכי נמי דא, אלין עשרה שמהן פלהו, כגוונא דהאי קליפה למוחא. ואף על גב דכלהו מוחא, פלהו נהורין עילאין, ובוסמין עילאין, לית מאן דקאים בקיומייהו, אבל פלהו כגוונא דקליפה לגבי מה דלא ידיע, ולא קיימא בחכמתא כלל, וכל שפן רזא דאין סוף, והני פינויין אינון קליפה לגבייהו, וכולא דא לגו מן דא, ומוחא סתימאה לגו כגו, דלא אתידע כלל, ועל דא קליפה בתרא לא איכפת לן, ואף על גב דנמחקין, עם כל דא לא אתיהיב רשותא למחא, אפלו אות זעירא דאורייתא.

ואם תאמר, אם כן, ה' האחרונה היא קלפה אחרונה לאלו? - לא כן, היא קלפה לעליונים הללו, אבל לאותם הפנויים לא, שהרי לא משתמשים בה, אלא אותם השמות העליונים, ולא אותם הפנויים.

אָלָא פד איהי סלקא לאתעטרא לעילא, ולא תאחדא ברזא דימינא ושמאלא, כל הני רתיכין דינון פינויין, פלהו סחרין לה, וחפיין עלה סחרנהא, פבעלה לאתתא, דפריש גדפיה עלהא, הכי אינון פרישין גדפין דבעלה עלהא, וחפיין לה בכל סטרא, ואיהי משמשא בבעלה, וסימנא דא (יחזקאל טו ח) ואפרש כנפי עליה, (רות ג ט) ופרשת כנפך על אמתך.

ומשום כן הם בפנים והם לבחוץ, והיא בפנים והיא בחוץ, וכך הפנויים הם בפנים והם בחוץ. מה שהוא בפנים עומד בחוץ, מה שהוא בחוץ עומד בפנים, והכל הוא יפה. אשרי חלקם של אותם שיודעים ללכת בדרך ישרה, שלא יטעו לימין ושמאל, כמו שבארנו (הושע יד י) פי ישרים דרכי ה'.

המעין של הבאר שלא פוסק לעולמים, זה עומד בקיום לקיים הכל, כל העליונים וכל הפחתונים עומדים בזה, לאהבה של תשוקה, משום שזו תשוקה למעלה ולמטה, להאיר הפנים ולהשקות את הגן.

בזה אין המרפכה עומדת בו לגלוי, אלא הכל נסתר בסתר ולא עומד בהתגלות, אלא כל השמות העליונים וכל המרפכות, כלם באים אליו בלחש.

כשאותם השמות באים אליו, המרפכות הללו פרושות ומכסות את כל הצדדים לדרגה הזו ולדרגה שלמטה, ואלו נקראים

ואי תימא, אי הכי, האי ה' בתראה דקאמרן, איהי קליפה (דף ו ע"א) בתראה לגבי אלין. לאו הכי, קליפה איהי לגבי אלין, אבל לגבי אינון פינויין לאו. דהא לא משתמשי בה, אלא אינון שמחן עילאין, ולא אינון פינויין.

אָלָא פד איהי סלקא לאתעטרא לעילא, ולא תאחדא ברזא דימינא ושמאלא, כל הני רתיכין דינון פינויין, פלהו סחרין לה, וחפיין עלה סחרנהא, פבעלה לאתתא, דפריש גדפיה עלהא, הכי אינון פרישין גדפין דבעלה עלהא, וחפיין לה בכל סטרא, ואיהי משמשא בבעלה, וסימנא דא (יחזקאל טו ח) ואפרש כנפי עליה, (רות ג ט) ופרשת כנפך על אמתך.

ובגין כן אינון לגו ואינון לבר, ואיהי לגו ואיהי לבר, והני פינויין אינון לגו, ואינון לבר. מה דאיהו לגו קיימא לבר, מה דאיהו לבר קיימא לגו, וכלא שפיר איהו. זפאה חולקיהון דינון דידיעין למיזל באורח מישר, דלא יטעון לימינא ושמאלא, כמה דאוקימנא, (הושע יד י) פי ישרים דרכי ה'.

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמין, האי קיימא קיומא, לקיימא פלא, פלהו עילאין וכלהו תפתאין, קיימין בהאי לרחמא דתיאובתא, בגין דאיהו תיאובתא לעילא ותתא, לאנהרא אנפין, ולא שקאה גנתא.

בהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגליא, אלא פלא איהו סתים בסתימו, ולא קיימא באתגליא, אלא פלהו שמחן עילאין, וכלהו רתיכין, פלהו אתאן לגביה בלחישו.

בר אינון שמחן אתיין לגביה, אלין רתיכין פרישאן וחפיין לכל סטריין, לדרגא דא המרפכות הללו פרושות ומכסות את כל הצדדים לדרגה הזו ולדרגה שלמטה, ואלו נקראים